Четвер, 8 січня 2004 року. № 2 (3252)

Голос України

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Постанова Центральної виборчої комісії

Про призначення проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 61 (Донецька область) і оголошення початку виборчого процесу

У зв'язку з достроковим припиненням згідно з постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2003 року № 1373-IV повноважень народного депутата України Васильєва Геннадія Андрійовича, обраного в одномандатному виборчому окрузі № 61 (Донецька область), відповідно до частин п'ятої, шостої статті 15, частин першої, другої, третьої статті 83 Закону України "Про вибори народних депутатів України", керуючись статтями 11, 12 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Призначити проміжні вибори народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 61 (Донецька область) на неділю, 7 березня 2004 року.

2. Оголосити початок виборчого процесу проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 61 з дня опублікування цієї постанови.

3. Опублікувати цю постанову в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" 8 січня 2004 року.

4. Цю постанову надіслати Донецькій обласній раді та Донецькій обласній державній адміністрації.

Головуючий на засіданні
Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

м. Київ, 29 грудня 2003 року. № 71.

Постанова Центральної виборчої комісії

Про Календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення 7 березня 2004 року проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 61 (Донецька область)

Керуючись пунктом 1 частини другої статті 22 Закону України "Про вибори народних депутатів України", статтями 11, 12 та пунктом 1 статті 14 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Затвердити Календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення 7 березня 2004 року проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 61 (Донецька область).

2. Надіслати Календарний план окружній виборчій комісії одномандатного виборчого округу № 61, Донецькій обласній раді та Донецькій обласній державній адміністрації, Міністерству внутрішніх справ України, Міністерству закордонних справ України, Міністерству оборони України, Міністерству транспорту України, Міністерству фінансів України, Міністерству юстиції України, Державному комітету архівів України, Державному комітету зв'язку та інформатизації України, Державному комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України, Головному контрольно-ревізійному управлінню, Державному казначейству України, Державній податковій адміністрації України, Національному банку України, Державному департаменту України з питань виконання покарань.

3. Опублікувати Календарний план у газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр".

Головуючий на засіданні
Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

м. Київ,
29 грудня 2003 року.
№ 72.

Додаток до постанови Центральної виборчої комісії від 29 грудня 2003 року № 72

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН
основних організаційних заходів з підготовки та проведення 7 березня 2004 року проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 61 (Донецька область)

№ п.п.	Зміст заходів та їх обгрунтування відповідно до Закону України "Про вибори народних депутатів України"	Строки виконання	Виконавці
1.	Оголошення початку виборчого процесу проміжних виборів народного депутата України *(частина шоста статті 15 Закону)*	З дня опублікування постанови Центральної виборчої комісії про їх призначення (з 8 січня 2004 року)	Центральна виборча комісія
2.	Висування, самовисування кандидатів у народні депутати України *(частина шоста статті 40, частина третя статті 83, частина п'ята статті 84 Закону)*	Початок — наступного дня після опублікування постанови Центральної виборчої комісії про призначення проміжних виборів народного депутата України, закінчення — за 40 днів до дня виборів (з 9 січня до 26 січня 2004 року (включно)	Політична партія, виборчий блок політичних партій, обласний осередок (організація) партії, обласні осередки (організації) партій, що входять до виборчого блоку політичних партій, громадянин України
3.	Повідомлення у письмовій формі Центральній виборчій комісії про час і місце проведення з'їзду (зборів, конференції) політичної партії або міжпартійного з'їзду (зборів, конференції) політичних партій, що входять до виборчого блоку політичних партій, з метою висунення кандидатів у народні депутати України *(частина дев'ята статті 40 Закону)*	Не пізніш як за 2 дні до дня проведення з'їзду (зборів, конференції)	Керівник політичної партії, керівники політичних партій, що входять до виборчого блоку політичних партій
4.	Затвердження розподілу коштів та середніх норм видатків виборчих комісій. Затвердження кошторису видатків Центральної виборчої комісії *(частини третя, п'ята статті 33 Закону)*	У п'ятиденний строк з дня опублікування постанови Центральної виборчої комісії про призначення проміжних виборів народного депутата України (не пізніше 12 січня 2004 року)	Центральна виборча комісія
5.	Внесення до Центральної виборчої комісії подань політичних партій (виборчих блоків політичних партій) — суб'єктів виборчого процесу останніх виборів народних депутатів України до складу окружної виборчої комісії *(частина третя статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 53 дні до дня виборів (не пізніше 13 січня 2004 року)	Центральні керівні органи політичних партій, виборчих блоків політичних партій — суб'єктів виборчого процесу виборів народних депутатів України 31 березня 2002 року
6.	Утворення окружної виборчої комісії *(частина третя статті 83, частина третя статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 50 днів до дня виборів (не пізніше 16 січня 2004 року)	Центральна виборча комісія
7.	Визначення установи банку, в якій відкриваються рахунки виборчих фондів кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина третя статті 34 Закону)*	Не пізніш як за 50 днів до дня виборів	Центральна виборча комісія
8.	Проведення першого засідання окружної виборчої комісії *(частина третя статті 25 Закону)*	Не пізніш як на третій робочий день після дня утворення окружної виборчої комісії (не пізніше 19 січня 2004 року)	Голова окружної виборчої комісії
9.	Оприлюднення в засобах масової інформації в регіоні рішення про утворення окружної виборчої комісії *(частина восьма статті 20 Закону)*	Не пізніш як на п'ятий день з дня прийняття рішення	Центральна виборча комісія
10.	Складання єдиного кошторису видатків для підготовки і проведення проміжних виборів народного депутата України із включенням видатків окружної виборчої комісії та видатків для потреб дільничних виборчих комісій одномандатного виборчого округу *(частина шоста статті 33 Закону)*	У десятиденний строк з дня утворення окружної виборчої комісії (не пізніше 26 січня 2004 року)	Окружна виборча комісія
11.	Затвердження єдиного кошторису видатків для підготовки і проведення проміжних виборів народного депутата України *(частина шоста статті 33 Закону)*	У п'ятиденний строк з дня надходження до Центральної виборчої комісії від окружної виборчої комісії єдиного кошторису видатків	Центральна виборча комісія
12.	Подання документів до окружної виборчої комісії для реєстрації кандидатів у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі *(частина шоста статті 84 Закону)*	Закінчується за 30 днів до дня виборів (не пізніше 24 години 5 лютого 2004 року)	Особи, висунуті кандидатами у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі
13.	Звернення окружної виборчої комісії до органів Державної податкової адміністрації України що-	Невідкладно після подання документів до окружної виборчої комісії	Окружна виборча комісія

до перевірки достовірності відомостей, внесених до декларації про майно та доходи кандидата у народні депутати України та членів його сім'ї *(частина друга статті 44 Закону)*		
14. Перевірка органами Державної податкової адміністрації України достовірності відомостей, внесених до декларації про майно та доходи кандидата у народні депутати України та членів його сім'ї *(частина друга статті 44 Закону)*	Невідкладно після подання документів окружною виборчою комісією, але не пізніше ніж за 5 днів до дня виборів	Органи Державної податкової адміністрації України
15. Друкування в місцевих газетах та транслювання по місцевому радіо і телебаченню двічі на тиждень тексту роз'яснення щодо заборони надання грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей	Починаючи за 30 днів до дня виборів (з 6 лютого 2004 року)	Окружна виборча комісія, редакції місцевих державних і комунальних газет та телерадіо-організацій
16. Прийняття рішення про реєстрацію кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі або про відмову в його реєстрації *(частина п'ята статті 46, частина шоста статті 84 Закону)*	Не пізніш як на п'ятий день з дня прийняття заяви. Закінчується за 25 днів до дня виборів (не пізніше 10 лютого 2004 року)	Окружна виборча комісія
17. Видача посвідчення кандидату в народні депутати України, зареєстрованому в одномандатному виборчому окрузі, разом з копією рішення окружної виборчої комісії про його реєстрацію *(частина сьома статті 46 Закону)*	У триденний строк з дня прийняття рішення про реєстрацію	Окружна виборча комісія
18. Подання до Центральної виборчої комісії списку кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина восьма статті 46 Закону)*	Не пізніше наступного дня після закінчення встановленого Законом строку реєстрації кандидатів у народні депутати України	Окружна виборча комісія
19. Оприлюднення в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" за поданням окружної виборчої комісії списку кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина восьма статті 46 Закону)*	У п'ятиденний строк після закінчення реєстрації кандидатів у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі	Центральна виборча комісія
20. Внесення подання до окружної виборчої комісії про реєстрацію довірених осіб кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина четверта статті 58 Закону)*	Після реєстрації кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
21. Реєстрація довірених осіб кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі, та видача їм посвідчень *(частина четверта статті 58 Закону)*	Протягом трьох днів після дня надходження подання кандидата у народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі	Окружна виборча комісія
22. Затвердження форми виборчого бюлетеня для голосування в одномандатному виборчому окрузі *(частина п'ята статті 83 Закону)*	Не пізніш як за 24 дні до дня проведення проміжних виборів (не пізніше 11 лютого 2004 року)	Центральна виборча комісія
23. Повідомлення окружній виборчій комісії про відкриття та реквізити рахунка виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі *(частина шоста статті 34 Закону)*	Не пізніше наступного робочого дня після дня відкриття рахунка	Установа банку
24. Опублікування інформації про відкриття рахунків виборчих фондів та їх реквізити в одному з державних або комунальних місцевих друкованих засобів масової інформації за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів *(частина сьома статті 34 Закону)*	Невідкладно після отримання повідомлень установи банку про відкриття кандидатами у народні депутати України, зареєстрованими в одномандатному виборчому окрузі, рахунків виборчих фондів та їх реквізити	Окружна виборча комісія
25. Проведення жеребкування щодо дати і часу виходу в ефір за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів, передвиборних агітаційних теле-, радіопрограм кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі *(частина сьома статті 54 Закону)*	Не пізніше 10 лютого 2004 року	Окружна виборча комісія
26. Проведення жеребкування щодо черговості друкування у місцевих державних чи комунальних засобах масової інформації за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів, передвиборних програм кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина третя статті 55 Закону)*	Не пізніше 10 лютого 2004 року	Окружна виборча комісія
27. Оприлюднення результатів жеребкування	У триденний строк після	Окружна виборча
щодо надання кандидатам у народні депутати України, зареєстрованим в одномандатному виборчому окрузі, ефірного часу для проведення передвиборної агітації та друкування передвиборних програм за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку та проведення виборів, у місцевих державних чи комунальних засобах масової інформації *(частина восьма статті 54 та частина четверта статті 55 Закону)*	проведення жеребкування та затвердження його результатів	комісія
28. Відкриття рахунка виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі *(частина перша статті 34, частина сьома статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 24 дні до дня виборів (не пізніше 11 лютого 2004 року)	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
29. Відведення місць та обладнання стендів, дощок оголошень у людних місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації *(частина восьма статті 52 Закону)*	Не пізніш як за 24 дні до дня виборів (не пізніше 11 лютого 2004 року)	Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування
30. Проведення передвиборної агітації *(частина друга статті 50, частина сьома статті 84 Закону)*	Початок — за 24 дні до дня виборів, закінчення — о 24 годині останньої п'ятниці перед днем виборів (з 11 лютого до 24 години 5 березня 2004 року)	Суб'єкти виборчого процесу, за винятком органів та осіб, зазначених у частині першій статті 56 Закону
31. Затвердження тексту виборчого бюлетеня для голосування в одномандатному виборчому окрузі *(частина п'ята статті 83 Закону)*	Не пізніш як за 20 днів до дня виборів (не пізніше 15 лютого 2004 року)	Окружна виборча комісія
32. Утворення виборчих дільниць *(частина третя статті 83, частина друга статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 19 днів до дня виборів (не пізніше 16 лютого 2004 року)	Окружна виборча комісія
33. Оприлюднення в друкованих засобах масової інформації або, при неможливості, в інший спосіб рішення про утворення виборчих дільниць із зазначенням їх номерів, меж, місцезнаходження відповідних дільничних виборчих комісій *(частина восьма статті 17 Закону)*	Не пізніш як на п'ятий день після дня прийняття рішення	Окружна виборча комісія
34. Реалізація права на звернення до окружної виборчої комісії політичної партії, виборчого блоку політичних партій, які висунули кандидата в народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі, про скасування рішення щодо реєстрації кандидата в народні депутати України *(пункт 2 частини третьої статті 49 Закону)*	Не пізніш як за 15 днів до дня виборів (не пізніше 20 лютого 2004 року)	Політичні партії, виборчі блоки політичних партій, які висунули кандидатів у народні депутати України
35. Забезпечення виготовлення інформаційних плакатів кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі, за рахунок коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку і проведення виборів *(частина третя статті 52, частина восьма статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 15 днів до дня виборів (не пізніше 20 лютого 2004 року)	Окружна виборча комісія
36. Передача дільничним виборчим комісіям інформаційних плакатів кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина четверта статті 52 Закону)*	Після утворення дільничних виборчих комісій	Окружна виборча комісія
37. Внесення до окружної виборчої комісії подань щодо осіб для включення їх до складу конкретних дільничних виборчих комісій із зазначенням конкретних осіб на посаду голови, заступника голови і секретаря комісії та заяв зазначених осіб про їх згоду на участь у роботі комісії *(стаття 21, частина четверта статті 84 Закону)*	Не пізніше як за 15 днів до дня виборів (не пізніше 20 лютого 2004 року)	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
38. Заборона поширювати інформацію про результати опитувань громадської думки щодо кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина чотирнадцята статті 56 Закону)*	Протягом останніх 15 днів перед днем виборів (з 21 лютого 2004 року)	Засоби масової інформації усіх форм власності
39. Утворення дільничних виборчих комісій *(стаття 21, частина третя статті 83, частина четверта статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 12 днів до дня виборів (не пізніше 23 лютого 2004 року)	Окружна виборча комісія
40. Скликання першого засідання дільничної виборчої комісії *(частина третя статті 25 Закону)*	Не пізніш як на третій робочий день після дня утворення дільничної виборчої комісії	Голова дільничної виборчої комісії
41. Оприлюднення в друкованих засобах масової інформації або, при неможливості, в інший спосіб рішення про утворення дільничних виборчих комісій *(частина тринадцята статті 21 Закону)*	Не пізніш як на третій день з дня утворення дільничних виборчих комісій	Окружна виборча комісія
42. Подання до Центральної виборчої комісії пропозицій щодо реєстрації офіційних спостерігачів від іноземних держав, міжнародних організацій *(частина перша статті 61 Закону)*	Не пізніш як за 10 днів до дня виборів (не пізніше 25 лютого 2004 року)	Іноземні держави та міжнародні організації безпосередньо або через Міністерство закордонних справ України
43. Подання до окружної виборчої комісії по одному примірнику кожного друкованого матеріалу передвиборної агітації, виготовленого за рахунок коштів виборчого фонду та із застосуванням майна, що їм належить	Не пізніш як за 7 днів з дня виготовлення друкованого матеріалу передвиборної агітації	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі

(частина шоста статті 52 Закону)		
44. Складання списків виборців, їх уточнення та передача дільничним виборчим комісіям *(частина четверта статті 83, частина дев'ята статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 10 днів до дня виборів (не пізніше 25 лютого 2004 року)	Виконавчі органи сільських, селищних, міських (у містах, де немає районних у місті рад), районних у містах рад або органи (посадові особи), які відповідно до закону здійснюють їх повноваження
45. Подання списку виборців для загального ознайомлення *(частина перша статті 31 Закону)*	Негайно після отримання списку виборців від органу, який його складав та уточнював	Дільнична виборча комісія
46. Забезпечення виготовлення в централізованому порядку виборчих бюлетенів *(частина перша статті 63 Закону)*	Не пізніш як за 10 днів до дня виборів (не пізніше 25 лютого 2004 року)	Центральна виборча комісія
47. Повідомлення виборців про час і місце голосування *(частина друга статті 66 Закону)*	Не пізніш як за 10 днів до дня проведення голосування (не пізніше 25 лютого 2004 року)	Дільничні виборчі комісії
48. Прийняття рішення щодо реєстрації офіційних спостерігачів від іноземних держав, міжнародних організацій *(частина друга статті 61 Закону)*	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 1 березня 2004 року)	Центральна виборча комісія
49. Складання списків виборців на виборчих дільницях, утворених у стаціонарних лікувальних закладах, установах кримінально-виконавчої системи та в інших місцях тимчасового перебування виборців з обмеженими можливостями пересування, а також на виборчих дільницях, утворених відповідно до частини четвертої статті 17 Закону на територіях військових частин (формувань), і подання цих списків для загального ознайомлення *(частина четверта статті 30, частина десята статті 84 Закону)*	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 1 березня 2004 року)	Відповідні дільничні виборчі комісії
50. Внесення до окружної виборчої комісії подання про реєстрацію офіційних спостерігачів від кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих в одномандатному виборчому окрузі *(частина четверта статті 60 Закону)*	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 1 березня 2004 року)	Кандидати в народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
51. Утворення у виняткових випадках виборчих дільниць та дільничних виборчих комісій *(частина сьома статті 17, частина дванадцята статті 21 Закону)*	Не пізніш як за 5 днів до дня виборів (не пізніше 1 березня 2004 року)	Центральна виборча комісія
52. Складання списку виборців у разі утворення виборчої дільниці у винятковому випадку *(частина шоста статті 30 Закону)*	Не пізніш як за 4 дні до дня виборів (не пізніше 2 березня 2004 року)	Дільнична виборча комісія
53. Подання списку виборців для загального ознайомлення на виборчій дільниці, утвореній у винятковому випадку *(частина перша статті 31 Закону)*	Не пізніш як за 3 дні до дня виборів (не пізніше 3 березня 2004 року)	Дільнична виборча комісія
54. Приймання виборчих бюлетенів від Центральної виборчої комісії на засіданні окружної виборчої комісії *(частина перша статті 64 Закону)*	Після отримання виборчих бюлетенів Центральною виборчою комісією від підприємства-виготовлювача	Окружна виборча комісія
55. Передача виборчих бюлетенів дільничним виборчим комісіям на засіданні окружної виборчої комісії *(частина друга статті 64 Закону)*	Не раніш як за 3 дні до дня виборів (не раніше 4 березня 2004 року)	Окружна виборча комісія
56. Оприлюднення рішень про утворення виборчих дільниць у виняткових випадках *(частина восьма статті 17 Закону)*	Не пізніш як за 2 дні до дня виборів (не пізніше 4 березня 2004 року)	Центральна виборча комісія
57. Реалізація права кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі, на звернення до окружної виборчої комісії із письмовою заявою про відмову від балотування в цьому окрузі *(пункт 1 частини третьої статті 49 Закону)*	Не пізніш як за день до дня виборів	Кандидати у народні депутати України, зареєстровані в одномандатному виборчому окрузі
58. Зняття передвиборних агітаційних матеріалів, що розміщувалися на території населених пунктів одномандатного виборчого округу *(частина вісімнадцята статті 56 Закону)*	З 24 години 5 березня 2004 року	Відповідні служби місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування
59. Припинення витрачання коштів з рахунка виборчого фонду *(частина восьма статті 34 Закону)*	За день до дня виборів (з 6 березня 2004 року)	Розпорядники виборчого фонду
60. Реалізація права виборця на подання письмової заяви до дільничної виборчої комісії з проханням забезпечити йому голосування за межами приміщення для голосування *(частина перша статті 67 Закону)*	Не пізніш як за 12 годин до початку голосування (не пізніше 20 години 6 березня 2004 року)	Виборці, які за станом здоров'я не можуть прибути до приміщення для голосування
61. Проведення голосування *(частина перша статті 66 Закону)*	З восьмої до двадцятої години 7 березня 2004 року	Дільничні виборчі комісії
62. Підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці *(частини перша, друга статті 68 Закону)*	Відразу після закінчення голосування (після двадцятої години 7 березня 2004 року)	Дільничні виборчі комісії
63. Доставка до окружної виборчої комісії пакетів з протоколами дільничної виборчої комісії про підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці, виборчими бюлетенями, контрольними талонами і предметами, списками виборців, а також, за наявності, окремими думками членів виборчої комісії, викладеними у письмовій формі, актами, заявами, скаргами та рішеннями, прийнятими дільничною виборчою комісією *(частина десята статті 69, частина перша статті 71 Закону)*	Невідкладно після закінчення засідання дільничної виборчої комісії, на якому здійснювався підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці	Голова або заступник голови та інші два члени дільничної виборчої комісії, які повинні бути представниками різних політичних партій, виборчих блоків політичних партій, у супроводі працівника органів внутрішніх справ
64. Встановлення підсумків голосування в одномандатному виборчому окрузі та складання протоколу про підсумки голосування *(частини друга—шоста статті 74 Закону)*	Невідкладно після прийняття і розгляду протоколів дільничних виборчих комісій про підрахунок голосів виборців на виборчих дільницях одномандатного виборчого округу	Окружна виборча комісія
65. Встановлення результатів проміжних виборів в одномандатному виборчому окрузі *(частина дев'ята статті 74 Закону)*	Після складання протоколу окружної виборчої комісії про підсумки голосування виборців в одномандатному виборчому окрузі	Окружна виборча комісія
66. Надсилання до Центральної виборчої комісії рішення про результати проміжних виборів в одномандатному виборчому окрузі разом з документами, зазначеними в частині сьомій статті 74 Закону *(частина одинадцята статті 74 Закону)*	Невідкладно після прийняття рішення	Окружна виборча комісія
67. Подання до окружної виборчої комісії фінансового звіту про надходження та використання коштів виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі *(частина четверта статті 35 Закону)*	Не пізніш як на п'ятий день після дня виборів (не пізніше 12 березня 2004 року)	Розпорядник виборчого фонду кандидата в народні депутати України, зареєстрованого в одномандатному виборчому окрузі
68. Офіційне оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр" *(частина перша статті 78 Закону)*	Не пізніш як на п'ятий день з дня встановлення результатів проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі	Центральна виборча комісія
69. Перерахування у безспірному порядку до Державного бюджету України коштів виборчого фонду, не використаних кандидатом у народні депутати України, зареєстрованим в одномандатному виборчому окрузі *(частина тринадцята статті 36 Закону)*	У триденний строк з дня офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі або рішення про визнання виборів у цьому окрузі недійсними	Установа банку
70. Подання до Центральної виборчої комісії фінансового звіту про надходження та використання коштів Державного бюджету України на підготовку і проведення проміжних виборів народного депутата України 14 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі *(частина дев'ята статті 33 Закону)*	У десятиденний строк з дня офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі	Окружна виборча комісія
71. Подання особою, обраною народним депутатом України, до Центральної виборчої комісії документа про її звільнення з роботи (посади), несумісної з депутатським мандатом, та (або) копії зареєстрованої заяви про припинення дії іншого представницького мандата, поданої до відповідної ради *(частина перша статті 79 Закону)*	Не пізніш як на двадцятий день з дня офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі	Особа, обрана народним депутатом України
72. Прийняття рішення про реєстрацію обраного народного депутата України *(частина третя статті 79 Закону)*	При отриманні від особи, обраної народним депутатом України, документа про її звільнення з роботи (посади), несумісної з депутатським мандатом, та (або) копії зареєстрованої заяви про припинення дії іншого представницького мандата, поданої до відповідної ради	Центральна виборча комісія
73. Видача особі, зареєстрованій народним депутатом України, тимчасового посвідчення народного депутата України *(частина шоста статті 79 Закону)*	Не пізніш як на сьомий день з дня реєстрації особи народним депутатом України	Центральна виборча комісія
74. Видача посвідчення народного депутата України *(стаття 80 Закону)*	Не пізніш як на сьомий день після складення народним депутатом України присяги народного депутата України	Центральна виборча комісія
75. Передача виборчої та іншої документації до відповідної державної архівної установи *(частина перша статті 86 Закону)*	Після офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі	Центральна виборча комісія, окружна виборча комісія
76. Припинення повноважень окружної та дільничних виборчих комісій *(частина перша статті 27 Закону)*	Через десять днів після офіційного оприлюднення результатів проміжних виборів народного депутата України 7 березня 2004 року в одномандатному виборчому окрузі	Окружна та дільничні виборчі комісії

В.о. секретаря
Центральної виборчої комісії
В. СПІВАК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера дії Закону

Цей Закон визначає правовий режим регулювання обтяжень рухомого майна, встановлених з метою забезпечення виконання зобов'язань, а також правовий режим виникнення, оприлюднення та реалізації інших прав юридичних і фізичних осіб стосовно рухомого майна.

Стаття 2. Визначення термінів

Для цілей цього Закону наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

боржник — особа, яка має виконати на користь обтяжувача забезпечене обтяженням зобов'язання, або майновий поручитель за таким зобов'язанням; особа, у володінні якої знаходиться майно, що належить обтяжувачу; особа, яка має виконати на користь обтяжувача зобов'язання за договором, на підставі якого виникло договірне обтяження; особа, яка відступила право вимоги, що є предметом обтяження;

уповноважений орган — орган державної влади або його посадова особа, який відповідно до закону наділений повноваженнями обтяжувати рухоме майно, що належить юридичній чи фізичній особі;

обтяжувач — уповноважений орган при публічному обтяженні; кредитор за забезпеченим рухомим майном зобов'язанням; власник рухомого майна, що знаходиться у володінні боржника; будь-яка інша особа, на користь якої встановлюється договірне обтяження; особа, яка здійснює управління рухомим майном в інтересах кредитора;

пріоритет — переважне право обтяжувача відносно права іншої особи на те ж саме рухоме майно;

вищий пріоритет — переважний пріоритет одного обтяжувача відносно пріоритету іншого обтяжувача на отримання задоволення своїх прав чи вимог щодо одного й того ж рухомого майна;

нижчий пріоритет — пріоритет одного обтяжувача, який підпорядковується пріоритету іншого обтяжувача, на отримання задоволення своїх прав чи вимог щодо одного й того ж рухомого майна;

рухоме майно — окрема рухома річ, сукупність рухомих речей, гроші, валютні цінності, цінні папери, а також майнові права та обов'язки;

звернення стягнення на предмет обтяження — вжиття обтяжувачем передбачених законом заходів щодо предмета обтяження для задоволення своїх прав чи вимог, які випливають із змісту обтяження;

рішення суду — рішення, постанова, ухвала суду, господарського суду, третейського суду, іноземного суду або арбітражу.

Розділ II. ОБТЯЖЕННЯ РУХОМОГО МАЙНА

Стаття 3. Поняття обтяження

Обтяженням є право обтяжувача на рухоме майно боржника або обмеження права боржника чи обтяжувача на рухоме майно, що виникає на підставі закону, договору, рішення суду або з інших дій фізичних і юридичних осіб, з якими закон пов'язує виникнення прав і обов'язків щодо рухомого майна.

Відповідно до обтяження в обтяжувача і боржника виникають права і обов'язки, встановлені законом та/або договором.

Вимоги до правочину, на підставі якого виникає обтяження, встановлюються законом.

Стаття 4. Види обтяжень

Обтяження поділяються на публічні та приватні.

Публічним є обтяження рухомого майна, яке виникає відповідно до закону або рішення суду.

Приватні обтяження можуть бути забезпечувальними та іншими договірними.

Забезпечувальним є обтяження, яке встановлюється для забезпечення виконання зобов'язання боржника або третьої особи перед обтяжувачем.

Іншими договірними є приватні обтяження, які не віднесені до забезпечувальних і виникають унаслідок передачі рухомого майна, право власності на яке належить обтяжувачу, у володіння боржнику, або з інших підстав, що обмежують право обтяжувача чи боржника розпоряджатися рухомим майном.

Стаття 5. Предмет обтяження

Предметом обтяження може бути рухоме майно, не вилучене з цивільного обороту, на яке згідно із законодавством може бути звернене стягнення. Залежно від змісту обтяження предмет обтяження повинен належати боржнику або обтяжувачу на праві власності чи на праві господарського відання. Відносини щодо рухомого майна, яке належить особі на праві господарського відання, регулюються за правилами, встановленими для регулювання відносин щодо рухомого майна, яке належить особі на праві власності.

У разі обмеження права розпорядження рухомим майном згодою іншої особи така ж згода необхідна для його обтяження.

Предметом обтяження може бути рухоме майно, яке стане власністю боржника в майбутньому.

Рухоме майно може бути предметом декількох обтяжень, якщо інше не встановлено законом або правочином, на підставі якого виникло попереднє зареєстроване обтяження. Договір, на підставі якого виникло приватне обтяження, не може забороняти встановлення публічного обтяження.

Стаття 6. Сфера дії обтяження

Якщо інше не встановлено законом або договором, обтяження поширюється на:

1) невід'ємні приналежності рухомої речі, що є предметом обтяження;

2) продукцію, плоди та доходи, що виробляються, добуваються, одержуються від використання предмета обтяження;

3) будь-яке рухоме майно, що заміщує початковий предмет обтяження і може бути ідентифіковане як таке;

4) доходи від відчуження предмета обтяження, якщо вони можуть бути ідентифіковані як такі;

5) страхове відшкодування в разі настання страхового випадку щодо предмета обтяження, якщо предмет обтяження відповідно до закону або договору підлягає страхуванню, або будь-яке інше відшкодування, отримане боржником унаслідок вилучення або втрати предмета обтяження.

До третьої особи, яка виконала обов'язок боржника за зобов'язанням, забезпеченим рухомим майном, переходить право за обтяженням, якщо інше не встановлено законом або договором.

Стаття 7. Опис предмета обтяження

У правочині, на підставі якого або у зв'язку з яким виникає обтяження, повинен визначатись опис предмета обтяження. У разі відсутності опису предмета обтяження чи якщо існуючий опис не дозволяє ідентифікувати предмет обтяження, таке обтяження є недійсним.

Якщо предметом обтяження є окремий об'єкт, його опис надається за індивідуальними ознаками. Якщо предметом обтяження є сукупність об'єктів рухомого майна, його опис також може надаватися за родовими ознаками. В обох випадках опис предмета обтяження повинен дозволяти ідентифікувати рухоме майно як предмет обтяження.

Опис предмета обтяження за родовими ознаками може, зокрема, вказувати на:

1) усі існуючі та майбутні активи рухомого майна або окремого виду рухомого майна певної особи;

2) усі або окрему частину товарно-матеріальних цінностей суб'єкта господарської діяльності;

3) дебіторську заборгованість суб'єкта господарської діяльності.

Стаття 8. Використання та збереження предмета обтяження

Якщо інше не встановлено законом або правочином, на підставі якого виникло обтяження, боржник, у володінні якого знаходиться предмет обтяження, може використовувати його відповідно до цільового призначення, а також отримувати продукцію, плоди і доходи від предмета обтяження. При користуванні предметом обтяження боржник повинен не припускати погіршення його стану та необґрунтованого зменшення вартості понад норми амортизації (зносу).

Боржник повинен своєчасно повідомляти обтяжувача про загрозу втрати, пошкодження, псування чи погіршення стану предмета обтяження. У разі втрати, пошкодження, псування, погіршення стану або недостачі предмета обтяження з вини боржника останній зобов'язаний за власний кошт відновити або замінити його. Якщо боржник не відновив або не замінив предмет обтяження, обтяжувач має право вимагати відшкодування завданих збитків та/або дострокового виконання зобов'язання, забезпеченого обтяженням.

Обтяжувач має право у будь-який час протягом строку дії обтяження за умови попереднього письмового повідомлення боржника перевіряти документально і в натурі наявність, стан, умови збереження та використання предмета обтяження.

Якщо предмет обтяження належить боржнику і відповідно до умов договору переданий у володіння обтяжувача, останній зобов'язаний вживати заходів для належного збереження предмета обтяження. У цьому разі обтяжувач може користуватися предметом обтяження за умовами відповідного договору. Якщо інше не встановлено договором, обтяжувач також має право на отримання продукції, плодів і доходів від предмета обтяження, які спрямовуються в рахунок виконання боржником забезпеченого обтяженням зобов'язання.

Стаття 9. Відчуження предмета обтяження

Предмет обтяження, право власності на який належить боржнику, може бути відчужений останнім, якщо інше не встановлено законом або договором. Якщо законом або договором передбачена згода обтяжувача на відчуження боржником рухомого майна, яке є предметом обтяження, така згода не вимагається в разі переходу права власності на рухоме майно в порядку спадкування, правонаступництва або виділення частки у спільному майні.

У разі відчуження предмета обтяження боржником він зобов'язаний негайно письмово повідомити про це обтяжувача, який протягом п'яти днів з дня отримання цього повідомлення повинен зареєструвати відповідні зміни у відомостях про обтяження згідно зі статтею 13 цього Закону.

Якщо інше не встановлено законом, зареєстроване обтяження зберігає силу для нового власника (покупця) рухомого майна, що є предметом обтяження, за винятком таких випадків:

1) обтяжувач надав згоду на відчуження рухомого майна боржником без збереження обтяження;

2) відчуження належного боржнику на праві власності рухомого майна здійснюється в ході проведення господарської діяльності, предметом якої є систематичні операції з купівлі-продажу або інші способи відчуження цього виду рухомого майна.

Стаття 10. Відчуження рухомого майна або передача його у забезпечення боржником, який не мав на це права

У разі відчуження рухомого майна боржником, який не мав права його відчужувати, особа, що придбала це майно за відплатним договором, вважається його добросовісним набувачем згідно зі статтею 388 Цивільного кодексу України за умови відсутності в Державному реєстрі обтяжень рухомого майна (далі — Державний реєстр) відомостей про обтяження цього рухомого майна. Добросовісний набувач набуває право власності на таке рухоме майно без обтяження.

У разі передачі рухомого майна в забезпечення боржником, який не мав на це права, таке забезпечення є чинним, якщо в Державному реєстрі немає відомостей про попереднє обтяження відповідного рухомого майна.

Обтяжувач, права якого порушені внаслідок дій боржника, визначених цією статтею, вправі вимагати від боржника відшкодування завданих збитків.

Розділ III. РЕЄСТРАЦІЯ І ПРІОРИТЕТ ОБТЯЖЕНЬ

Стаття 11. Реєстрація обтяжень

Обтяження рухомого майна реєструються в Державному реєстрі в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 12. Правові наслідки реєстрації обтяження

Взаємні права та обов'язки за правочином, на підставі якого виникло обтяження, виникають у відносинах між обтяжувачем і боржником з моменту набрання чинності цим правочином, якщо інше не встановлено законом.

Реєстрація обтяження надає відповідному обтяженню чинності у відносинах з третіми особами, якщо інше не встановлено цим Законом. У разі відсутності реєстрації обтяження таке обтяження зберігає чинність у відносинах між боржником і обтяжувачем, проте воно є не чинним у відносинах з третіми особами, якщо інше не встановлено цим Законом.

На підставі реєстрації встановлюється пріоритет обтяження, якщо інші підстави для виникнення пріоритету не визначені цим Законом. Задоволення прав чи вимог декількох обтяжувачів, на користь яких встановлено обтяження одного й того ж рухомого майна, здійснюється згідно з пріоритетом, який визначається в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 13. Зміна відомостей про обтяження

Зміни у відомостях про зареєстроване обтяження підлягають реєстрації у встановленому цим Законом порядку, якщо вони стосуються:

1) заміни предмета обтяження або будь-яких змін у складі предмета обтяження, у тому числі таких, що сталися внаслідок переробки, приєднання, поділу, виділення або іншого способу перетворення одного виду рухомого майна в інший;

2) заміни обтяжувача внаслідок відступлення прав за правочином, відповідно до якого виникло обтяження, або з інших підстав;

3) заміни боржника внаслідок передачі предмета обтяження новому власнику в порядку, встановленому статтею 9 цього Закону, або з інших підстав;

4) зміни змісту або розміру забезпеченого обтяженням зобов'язання;

5) відступлення пріоритету одного обтяжувача іншому стосовно одного й того ж рухомого майна.

Обтяжувач зобов'язаний зареєструвати зміни у відомостях про зареєстроване обтяження протягом п'яти днів із моменту набрання чинності правочином, на підставі якого відбулися зазначені зміни. Боржник або інші особи, права яких були порушені внаслідок невиконання цього обов'язку, мають право вимагати від обтяжувача відшкодування завданих збитків.

У разі якщо зміна відомостей про обтяження відбулася за ініціативою боржника без відома обтяжувача, обтяжувач зобов'язаний зареєструвати відповідну зміну відомостей про обтяження протягом п'яти днів із дня отримання від боржника письмового повідомлення про таку зміну відомостей. Якщо таке повідомлення не було отримане обтяжувачем, він не несе відповідальності за відсутність реєстрації зміни відомостей про обтяження.

Стаття 14. Пріоритет обтяження, який визначається на підставі реєстрації

Якщо інше не встановлено цим Законом, зареєстроване обтяження має вищий пріоритет над незареєстрованими обтяженнями. Пріоритет зареєстрованих обтяжень визначається у черговості їх реєстрації, за винятками, встановленими цим Законом. Обтяжувачі, які зареєстрували обтяження одного і того ж рухомого майна одночасно, мають рівні права на задоволення своїх вимог.

Обтяжувач з вищим пріоритетом має переважне право на звернення стягнення на предмет обтяження.

Якщо відповідно до закону обтяжувач вправі притримати рухоме майно, що належить боржнику, для забезпечення своєї вимоги, пріоритет такого права притримання встановлюється з моменту його реєстрації. Якщо право притримання не було зареєстроване, воно не має пріоритету над зареєстрованими обтяженнями, але має вищий пріоритет над незареєстрованими обтяженнями.

Стаття 15. Пріоритет обтяження рухомих речей, які є предметом купівлі-продажу в кредит

Обтяжувач (продавець) рухомих речей, які є предметом купівлі-продажу в кредит з відстроченням або розстроченням платежу, набуває пріоритет з моменту реєстрації відповідного обтяження. Такий пріоритет є вищим за інші обтяження майна боржника, встановлені на користь інших обтяжувачів, навіть якщо такі обтяження були зареєстровані раніше.

Правило визначення пріоритету згідно з цією статтею застосовується за умови, що обтяження, встановлене на користь продавця товару в кредит, було зареєстроване протягом п'яти днів з дня продажу і відповідний обтяжувач у зазначений строк письмово повідомив про виникнення в нього вищого пріоритету всіх інших обтяжувачів майна боржника, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження.

Стаття 16. Пріоритет обтяжень, що виникли внаслідок передачі прав за цінними паперами

Пріоритет обтяжень, що виникли внаслідок передачі прав за борговими або товаророзпорядчими цінними паперами, зокрема облігаціями, векселями, заставними, складськими свідоцтвами, коносаментами, визначається з моменту їх реєстрації, якщо права за такими цінними паперами не переходять до обтяжувача шляхом їх передачі у його володіння.

У разі передачі прав за такими цінними паперами у володіння обтяжувачу пріоритет такого обтяження встановлюється з моменту передачі відповідного цінного паперу в його володіння і таке обтяження набирає чинності у відносинах з третіми особами без потреби його реєстрації. У цьому разі обтяжувач має вищий пріоритет над усіма іншими обтяженнями, у тому числі зареєстрованими раніше.

Обтяження на права, які випливають з іменних цінних паперів, випущених у документарній або електронній формі, набирають чинності, і їх пріоритет визначається з моменту внесення відповідного запису у реєстр власників іменних цінних паперів, який ведеться уповноваженим реєстратором або зберігачем.

Стаття 17. Реєстрація і пріоритет обтяження рухомого майна, яке стане власністю боржника в майбутньому

Обтяження рухомого майна, яке стане власністю боржника в майбутньому, може бути зареєстрованим на розсуд обтяжувача в будь-який час після набрання чинності правочином, на підставі якого виникло відповідне обтяження.

Пріоритет обтяження рухомого майна, яке стане власністю боржника в майбутньому, виникає з моменту реєстрації, але таке обтяження набирає чинності у відносинах з третіми особами з моменту набуття боржником права власності на відповідне рухоме майно.

Стаття 18. Реєстрація і пріоритет обмеження (обтяження) єдиного майнового комплексу підприємства

Обмеження (обтяження) майна, що входить до складу єдиного майнового комплексу підприємства, підлягає реєстрації в Державному реєстрі прав на нерухоме майно. Пріоритет обмеження (обтяження) цього нерухомого майна визначається згідно з правилами, встановленими законом для визначення пріоритету прав на нерухоме майно.

Стаття 19. Пріоритет обтяжень рухомого майна, яке зазнало перетворень

Якщо після реєстрації обтяження відповідне рухоме майно внаслідок переробки, приєднання, поділу, виділення або іншим чином перетворилося в інше за своїми ознаками рухоме майно, обтяження рухомого майна, яке було початковим предметом обтяження, поширюється на рухоме майно, в яке

воно перетворилося або невідокремлюваною частиною якого воно стало, за умови реєстрації змін у відомостях про обтяження в порядку, встановленому статтею 13 цього Закону. Пріоритет такого обтяження встановлюється з моменту реєстрації відповідних змін у відомостях про обтяження.

Якщо після реєстрації обтяження відповідне рухоме майно внаслідок приєднання стало невідокремлюваною частиною нерухомого майна, обтяження рухомого майна припиняється. При цьому обтяжувач має право на підставі правочину, згідно з яким виникло обтяження рухомого майна, зареєструвати на аналогічних умовах у реєстрі прав на нерухоме майно обтяження нерухомого майна, до якого було приєднане рухоме майно, що було предметом обтяження. Пріоритет такого обтяження нерухомого майна виникає з моменту його державної реєстрації в Державному реєстрі прав на нерухоме майно.

Стаття 20. Відступлення пріоритету

Якщо обтяжувач відступив іншій особі права за правочином, на підставі якого виникло обтяження, ця особа набуває всі відступлені права стосовно предмета обтяження, включаючи встановлений пріоритет за умови, що відомості про заміну обтяжувача були внесені до Державного реєстру протягом п'яти днів із дня відступлення прав.

Обтяжувач з вищим пріоритетом вправі відступити свій пріоритет обтяжувачу з нижчим пріоритетом за умови, що цим не завдаються збитки іншому обтяжувачу, на користь якого встановлено зареєстроване обтяження, і відповідна зміна у відомостях про обтяження була зареєстрована протягом п'яти днів із дня відступлення пріоритету.

Розділ IV. ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНІ ОБТЯЖЕННЯ

Стаття 21. Види забезпечувальних обтяжень

До забезпечувальних обтяжень належать:

1) застава рухомого майна згідно з параграфом 6 глави 49 Цивільного кодексу України, що виникає на підставі договору;

2) право застави рухомого майна згідно з статтею 694 Цивільного кодексу України;

3) право притримання рухомого майна згідно з параграфом 7 глави 49 Цивільного кодексу України;

4) інші обтяження рухомого майна, які кваліфікуються як забезпечувальні.

Зміст окремих видів забезпечувальних обтяжень встановлюється законом та/або договором.

Стаття 22. Вимоги, які забезпечуються обтяженням

Обтяження може забезпечувати виконання боржником дійсної існуючої вимоги або вимоги, яка може виникнути в майбутньому. Обтяжувач та боржник повинні досягти згоди про максимальний розмір вимоги, яка забезпечується обтяженням.

За рахунок предмета обтяження обтяжувач має право задовольнити свою вимогу за забезпеченим обтяженням зобов'язанням у повному обсязі або в частині, встановленій договором. Розмір забезпеченої обтяженням вимоги визначається на момент її задоволення і включає:

1) відшкодування витрат, пов'язаних з пред'явленням вимоги і зверненням стягнення на предмет обтяження;

2) сплату процентів і неустойки;

3) сплату основної суми боргу;

4) відшкодування збитків, завданих порушенням боржником забезпеченого зобов'язання або умов обтяження;

5) відшкодування витрат на утримання і збереження предмета обтяження.

Якщо боржник та обтяжувач досягли згоди про збільшення максимального розміру забезпеченої обтяженням вимоги, таке збільшення підпорядковується пріоритету іншого обтяження, зареєстрованого раніше моменту реєстрації відомостей про зміну розміру забезпеченого обтяженням зобов'язання.

Стаття 23. Права обтяжувача за забезпечувальним обтяженням

Відповідно до забезпечувального обтяження обтяжувач має право в разі порушення боржником забезпеченого обтяженням зобов'язання або договору, на підставі якого виникло забезпечувальне обтяження, одержати задоволення своєї вимоги за рахунок предмета обтяження в черговості згідно із встановленим пріоритетом.

У разі відступлення обтяжувачем забезпеченою обтяженням права вимоги іншій особі до неї також переходять усі права обтяжувача щодо предмета обтяження.

Обтяжувач набуває права вимагати виконання забезпеченої обтяженням вимоги незалежно від настання строку виконання в разі настання однієї з таких обставин:

1) інша ніж обтяжувач особа набула права стягнення на предмет обтяження;

2) порушено провадження у справі про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом;

3) прийнято рішення про ліквідацію юридичної особи, рухоме майно якої є предметом забезпечувального обтяження.

Якщо предметом забезпечувального обтяження є два або більше об'єктів, обтяжувач отримує задоволення за рахунок такої їх кількості, яка достатня для повного задоволення забезпеченої обтяженням вимоги. У цьому разі обтяжувач самостійно визначає рухоме майно, на яке звертається стягнення.

Стаття 24. Звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження

Звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження здійснюється на підставі рішення суду в порядку, встановленому законом, або в позасудовому порядку згідно із цим Законом.

Використання позасудових способів звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження не позбавляє права боржника, обтяжувача або третіх осіб звернутися до суду.

Обтяжувач, який ініціює звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження, зобов'язаний до початку процедури звернення стягнення зареєструвати в Державному реєстрі відомості про звернення стягнення на предмет обтяження.

Стаття 25. Реалізація предмета забезпечувального обтяження за рішенням суду

Обтяжувач, який звертається до суду з вимогою звернути стягнення на предмет забезпечувального обтяження, зобов'язаний до моменту подання відповідного позову до суду письмово повідомити всіх обтяжувачів, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження цього ж рухомого майна, про початок судового провадження у справі про звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження.

У разі задоволення судом позову про звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження в рішенні суду зазначаються:

1) загальний розмір вимог та всі його складові, що підлягають сплаті обтяжувачу з вартості предмета забезпечувального обтяження;

2) опис рухомого майна, за рахунок якого підлягають задоволенню вимоги обтяжувача;

3) заходи щодо забезпечення збереження предмета забезпечувального обтяження або передачі його в управління на період до його реалізації, якщо такі необхідні;

4) спосіб реалізації предмета забезпечувального обтяження шляхом проведення публічних торгів або із застосуванням однієї з процедур, передбачених статтею 26 цього Закону;

5) пріоритет та розмір вимог інших обтяжувачів, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження, які підлягають задоволенню з вартості предмета забезпечувального обтяження;

6) початкова ціна предмета забезпечувального обтяження для його подальшої реалізації на публічних торгах у порядку виконавчого провадження.

Якщо інше не передбачено рішенням суду, реалізація предмета забезпечувального обтяження проводиться шляхом його продажу на публічних торгах у порядку, встановленому законом.

Боржник вправі до дня продажу предмета забезпечувального обтяження на публічних торгах повністю виконати забезпечену обтяженням вимогу обтяжувача разом з відшкодуванням витрат, понесених обтяжувачем у зв'язку з пред'явленням вимоги і підготовкою до проведення публічних торгів. Таке виконання є підставою для припинення реалізації предмета забезпечувального обтяження на публічних торгах.

Стаття 26. Позасудові способи звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження

Обтяжувач має право на власний розсуд обрати один із таких позасудових способів звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження:

1) передача рухомого майна, що є предметом забезпечувального обтяження, у власність обтяжувача в рахунок виконання забезпеченого обтяженням зобов'язання в порядку, встановленому цим Законом;

2) продаж обтяжувачем предмета забезпечувального обтяження шляхом укладення договору купівлі-продажу з іншою особою-покупцем або на публічних торгах;

3) відступлення обтяжувачу права задоволення забезпеченої обтяженням вимоги у разі, якщо предметом забезпечувального обтяження є право грошової вимоги;

4) переказ обтяжувачу відповідної грошової суми, у тому числі в порядку договірного списання, у разі, якщо предметом забезпечувального обтяження є гроші або цінні папери.

У разі звернення стягнення на рухоме майно, яке є предметом декількох обтяжень, переважне право на проведення процедури звернення стягнення належить обтяжувачу з вищим пріоритетом. Якщо процедура звернення стягнення ініціюється обтяжувачем з нижчим пріоритетом, обтяжувач з вищим пріоритетом вправі протягом 30 днів з дня її ініціювання на підставі письмової вимоги припинити таке звернення стягнення обтяжувачем з нижчим пріоритетом та розпочати власну процедуру звернення стягнення.

Стаття 27. Порядок повідомлення про порушення забезпеченого обтяженням зобов'язання

Якщо інше не встановлено цим Законом, обтяжувач, який має намір звернути стягнення на предмет забезпечувального обтяження в позасудовому порядку, зобов'язаний надіслати боржнику та іншим обтяжувачам, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження, письмове повідомлення про порушення забезпеченого обтяженням зобов'язання. Повідомлення надсилається одночасно з реєстрацією в Державному реєстрі відомостей про звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження.

Повідомлення повинно містити таку інформацію:

1) зміст порушення, вчиненого боржником;

2) загальний розмір не виконаної боржником забезпеченої обтяженням вимоги;

3) опис предмета забезпечувального обтяження;

4) посилання на право іншого обтяжувача, на користь якого встановлено зареєстроване обтяження, виконати порушене зобов'язання боржника до моменту реалізації предмета обтяження або до переходу права власності на нього обтяжувачу;

5) визначення позасудового способу звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження, який має намір застосувати обтяжувач;

6) вимогу до боржника виконати порушене зобов'язання або передати предмет забезпечувального обтяження у володіння обтяжувачу протягом 30 днів з моменту реєстрації в Державному реєстрі відомостей про звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження.

Стаття 28. Правові наслідки невиконання вимоги обтяжувача

Звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження може бути припинене боржником або третьою особою шляхом виконання порушеного боржником забезпеченого обтяженням зобов'язання або тієї частини цього зобов'язання, виконання якої було прострочене, разом з відшкодуванням обтяжувачу витрат, понесених у зв'язку з пред'явленням вимоги та/або звернення стягнення. Таке виконання може бути здійснене у будь-який час до моменту продажу обтяжувачем предмета забезпечувального обтяження або до переходу права власності на нього до обтяжувача. У цьому разі обтяжувач не вправі вимагати від боржника або іншої особи, яка виконала зобов'язання, сплати інших сум.

Якщо протягом 30 днів з моменту реєстрації в Державному реєстрі відомостей про звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження зобов'язання боржника, виконанням якого забезпечене обтяженням, залишається невиконаним і в разі якщо предмет забезпечувального обтяження знаходиться у володінні боржника, останній зобов'язаний на вимогу обтяжувача негайно передати предмет обтяження у володіння обтяжувача. До закінчення процедури звернення стягнення обтяжувач зобов'язаний вживати заходи щодо збереження відповідного рухомого майна згідно з вимогами, встановленими статтею 8 цього Закону.

Якщо боржник, у володінні якого знаходиться предмет забезпечувального обтяження, не виконує обов'язок щодо передачі предмета забезпечувального обтяження у володіння обтяжувача, звернення стягнення здійснюється на підставі рішення суду.

Стаття 29. Передача обтяжувачу права власності на предмет забезпечувального обтяження

Обтяжувач має право після одержання предмета обтяження у володіння задовольнити свою вимогу за забезпеченим обтяженням зобов'язанням шляхом набуття права власності на предмет забезпечувального обтяження, якщо інше не встановлено законом або договором. При цьому обтяжувач зобов'язаний повідомити боржника та інших обтяжувачів відповідного рухомого майна про свій намір набути право власності на предмет забезпечувального обтяження в порядку, встановленому статтею 27 цього Закону.

Боржник або інші обтяжувачі, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження відповідного рухомого майна, протягом строку, вказаного в частині другій статті 28 цього Закону, можуть заперечити проти переходу права власності на предмет забезпечувального обтяження до обтяжувача, який ініціює звернення стягнення. Таке заперечення надсилається в письмовій формі обтяжувачу, який ініціює звернення стягнення, та іншим обтяжувачам, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження відповідного рухомого майна. За таких умов обтяжувач, який ініціює звернення стягнення, повинен задовольнити забезпечену обтяженням вимогу шляхом продажу предмета забезпечувального обтяження в порядку, встановленому статтею 30 цього Закону.

Якщо заперечення проти переходу права власності на предмет забезпечувального обтяження надійшло від іншого обтяжувача, на користь якого встановлено зареєстроване обтяження, обтяжувач, який ініціює звернення стягнення, може набути право власності на предмет забезпечувального обтяження лише в разі задоволення ним забезпеченої вимоги обтяжувача, який заперечує проти цього. Якщо відповідне заперечення надійшло від боржника, набуття обтяжувачем, який ініціює звернення стягнення, права власності на предмет забезпечувального обтяження можливе на підставі рішення суду.

У разі набуття обтяжувачем права власності на предмет забезпечувального обтяження відповідне зобов'язання, забезпечене обтяженням, вважається повністю виконаним і обтяжувач не вправі пред'являти боржнику інші вимоги у зв'язку з виконанням цього зобов'язання.

У разі набуття обтяжувачем права власності на предмет забезпечувального обтяження усі обтяження відповідного рухомого майна з вищим пріоритетом зберігають чинність, а обтяження з нижчим пріоритетом припиняються.

Стаття 30. Право обтяжувача на продаж предмета забезпечувального обтяження

Обтяжувач має право задовольнити свою вимогу за забезпеченим обтяженням зобов'язанням шляхом продажу предмета забезпечувального обтяження третій особі. При цьому обтяжувач зобов'язаний у порядку, встановленому статтею 27 цього Закону, повідомити боржника та інших обтяжувачів відповідного рухомого майна про свій намір реалізувати таке право із зазначенням обраного ним способу, місця та часу проведення процедури продажу. Обтяжувач вправі продати предмет обтяження будь-якій особі-покупцю або на публічних торгах.

Інший обтяжувач, на користь якого встановлено зареєстроване обтяження, має переважне право на придбання предмета забезпечувального обтяження за умови, що він протягом строку, вказаного в частині другій статті 28 цього Закону, письмово повідомив обтяжувача, який ініціює звернення стягнення, про свій намір купити предмет забезпечувального обтяження. Якщо повідомлення про намір купити предмет забезпечувального обтяження надійшли від декількох обтяжувачів, право на його придбання належить обтяжувачу з вищим пріоритетом. Ціна купівлі предмета забезпечувального обтяження іншим обтяжувачем повинна бути не нижчою за ціну, яка була запропонована обтяжувачу, який ініціює звернення стягнення, будь-якою третьою особою під час проведення процедури продажу.

Якщо обтяжувач, який висловив намір придбати предмет забезпечувального обтяження, не вчиняє дій до укладення договору купівлі-продажу предмета забезпечувального обтяження протягом п'яти днів із дня проведеної обтяжувачем процедури продажу, право на придбання предмета забезпечувального обтяження переходить до іншого обтяжувача, який висловив намір придбати предмет забезпечувального обтяження, відповідно до встановленого пріоритету. Такому обтяжувачу також надається п'ятиденний строк для укладення договору купівлі-продажу відповідного рухомого майна, порушення якого позбавляє його права на придбання предмета забезпечувального обтяження.

Якщо обтяжувачі, на користь яких встановлені зареєстровані обтяження, не скористалися правом на його придбання, обтяжувач, який ініціює звернення стягнення, повинен продати предмет забезпечувального обтяження особі, яка запропонувала найвищу ціну.

Договір купівлі-продажу предмета забезпечувального обтяження укладається обтяжувачем від імені боржника і є правовою підставою для набуття покупцем цього предмета права власності на відповідне рухоме майно. Покупець предмета забезпечувального обтяження набуває право власності на відповідне рухоме майно без будь-яких забезпечувальних та публічних обтяжень, а також інших договірних обтяжень з нижчим пріоритетом.

Протягом десяти днів із дня продажу предмета забезпечувального обтяження обтяжувач-продавець відповідного рухомого майна зобов'язаний надати боржнику та всім обтяжувачам, на користь яких було встановлене зареєстроване обтяження цього рухомого майна, письмовий звіт про результати продажу.

Стаття 31. Розподіл доходів від продажу предмета забезпечувального обтяження

Обтяжувач розподіляє доходи від продажу предмета забезпечувального обтяження в такій черговості:

1) покриття витрат на організацію продажу предмета забезпечувального обтяження;

2) задоволення забезпечених обтяженням вимог обтяжувачів з вищим пріоритетом;

3) задоволення власної забезпеченої обтяженням вимоги;

4) задоволення забезпечених обтяженням вимог обтяжувачів з нижчим пріоритетом;

5) повернення решти боржнику.

Продаж предмета обтяження є підставою для припинення всіх існуючих забезпечувальних та публічних обтяжень щодо відповідного рухомого майна, а також інших договірних обтяжень з нижчим пріоритетом.

Правила, встановлені цією статтею, також застосовуються в разі реалізації предмета забезпечувального обтяження на публічних торгах за рішенням суду.

Стаття 32. Реалізація права грошової вимоги, яке є предметом забезпечувального обтяження

Якщо предметом забезпечувального обтяження є право грошової вимоги, звернення стягнення на нього здійснюється шляхом відступлення обтяжувачу відповідного права. Обтяжувач зобов'язаний повідомити в порядку, встановленому статтею 27 цього Закону, боржника та інших обтяжувачів відповідного права грошової вимоги про свій намір набути на свою користь таке право.

Протягом строку, вказаного в частині другій статті 28 цього Закону, інші обтяжувачі, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження цього ж права, можуть письмово заявити обтяжувачу, який ініціює звернення стягнення, про свій намір отримати задоволення своїх забезпечених обтяженням вимог за рахунок предмета забезпечувального обтяження.

Після закінчення строку, вказаного в частині другій статті 28 цього Закону, обтяжувач з вищим пріоритетом, який висловив намір звернути стягнення на предмет забезпечувального обтяження, надсилає письмове повідомлення всім особам, які повинні виконати вимоги за відповідним правом грошової вимоги боржника, яке є предметом забезпечувального обтяження. У цьому документі зазначаються:

1) повідомлення про відступлення права грошової вимоги;

2) посилання на підставу для відступлення права грошової вимоги обтяжувачу;

3) реєстраційний номер забезпечувального обтяження;

(Продовження на 6–7-й стор.).

4) дані про особу обтяжувача, включаючи найменування, адресу та банківський рахунок;

5) вимога про виконання відповідної грошової вимоги на користь обтяжувача;

6) черговість пріоритетів інших обтяжувачів, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження і які вимагають задоволення своїх забезпечених обтяженням вимог за рахунок відповідного права грошової вимоги.

З дня відправлення зазначеного повідомлення обтяжувач з вищим пріоритетом набуває права кредитора в зобов'язанні, право вимоги за яким відступлене на його користь. Обтяжувач користується правами кредитора в цьому зобов'язанні до моменту повного задоволення його забезпеченої обтяженням вимоги.

Протягом п'яти днів після повного задоволення своєї забезпеченої обтяженням вимоги обтяжувач надсилає боржнику та іншим обтяжувачам, які висловили намір отримати задоволення своїх забезпечених обтяженням вимог за рахунок відповідного права грошової вимоги, звіт про отримані платежі за правом грошової вимоги. Перевищення грошової суми, отриманої обтяжувачем за відповідним правом грошової вимоги, над розміром забезпеченої обтяженням вимоги протягом зазначених п'яти днів підлягає переказу іншим обтяжувачам згідно з їх пріоритетом у рахунок задоволення їх забезпечених обтяженням вимог, а в разі відсутності таких — боржнику.

У разі повного задоволення забезпеченої обтяженням вимоги і за умови дотримання вимог, встановлених частиною третьою цієї статті, відповідне право грошової вимоги вважається відступленим іншим обтяжувачам, які висловили намір отримати задоволення своїх забезпечених обтяженням вимог за рахунок відповідного права грошової вимоги, у черговості їх пріоритетів. За відсутності інших обтяжувачів відповідне право грошової вимоги відступається боржнику.

Стаття 33. Реалізація прав за забезпечувальними обтяженнями, предметом яких є гроші або цінні папери

Вимоги статті 27 цього Закону не застосовуються при зверненні стягнення на предмет забезпечувального обтяження, яким є гроші, боргові цінні папери, строк платежу за якими настав або які підлягають сплаті на вимогу. Обтяжувач, який звертає стягнення на такий предмет обтяження, зобов'язаний надіслати повідомлення про це боржнику та іншим обтяжувачам, на користь яких встановлено зареєстроване обтяження відповідного рухомого майна.

У разі якщо предметом забезпечувального обтяження є гроші, задоволення забезпеченої обтяженням вимоги обтяжувача здійснюється шляхом переказу йому грошової суми, достатньої для повного задоволення цієї вимоги. Такий переказ може здійснюватися банком у порядку договірного списання. Якщо на момент звернення стягнення грошові кошти, які є предметом забезпечувального обтяження, знаходяться у володінні обтяжувача і їх сума перевищує розмір забезпеченої обтяженням вимоги, обтяжувач зобов'язаний повернути надлишок боржнику.

У разі якщо предметом забезпечувального обтяження є боргові цінні папери, які знаходяться в правомірному володінні обтяжувача і строк платежу за якими настав або платіж за якими проводиться на вимогу держателя, обтяжувач задовольняє забезпечену обтяженням вимогу шляхом пред'явлення відповідного цінного паперу до оплати. Якщо сума, отримана від оплати боргового цінного паперу, перевищує розмір забезпеченої обтяженням вимоги, обтяжувач зобов'язаний повернути надлишок боржнику.

Положення цієї статті також можуть застосовуватись у разі звернення стягнення на предмет забезпечувального обтяження, яким є пайові та похідні цінні папери, які знаходяться у володінні обтяжувача, за умови, що вони мають обіг на організованому ринку цінних паперів. Обтяжувач зобов'язаний здійснити продаж відповідних цінних паперів за ціною, не нижчою за їх ринкову ціну на організованому ринку цінних паперів на день продажу. Якщо такі цінні папери не реалізовані обтяжувачем на організованому ринку цінних паперів протягом двох торгових днів з дня надсилання повідомлення згідно з частиною першою цієї статті, обтяжувач втрачає право реалізувати їх відповідно до цієї статті.

Розділ V. ІНШІ ДОГОВІРНІ ОБТЯЖЕННЯ

Стаття 34. Види договірних обтяжень

До договірних обтяжень належать:

1) передача рухомого майна повіреному або комісіонеру згідно з договором доручення або з договором комісії;

2) передача рухомого майна власником у строкове володіння та користування іншій особі, у тому числі згідно з договором найму;

3) передача рухомого майна в управління, якщо договір управління майном забороняє управителю відчужувати передане в управління рухоме майно;

4) купівля-продаж рухомого майна з правом або зобов'язанням зворотного викупу;

5) купівля-продаж рухомого майна за умов, визначених статтею 697 Цивільного кодексу України;

6) зобов'язання боржника передати право власності на рухоме майно обтяжувачу за умови настання певної події в майбутньому;

7) відступлення права вимоги;

8) інші обтяження рухомого майна, які кваліфікуються як договірні.

Порядок укладення і зміст окремих видів договірних обтяжень встановлюються законом та/або договором.

Стаття 35. Права боржника за договірними обтяженнями

У разі звернення стягнення на рухоме майно за будь-яким обтяженням з нижчим пріоритетом зареєстроване договірне обтяження цього ж рухомого майна з вищим пріоритетом забезпечує боржнику той же обсяг прав стосовно цього рухомого майна, які він мав згідно з договором, на підставі якого виникло договірне обтяження.

При зверненні стягнення на рухоме майно за публічним чи забезпечувальним обтяженням з нижчим пріоритетом договірне обтяження з вищим пріоритетом зберігає чинність, а право власності на відповідне рухоме майно переходить до нового власника разом із цим договірним обтяженням.

Стаття 36. Права обтяжувача за договірними обтяженнями

Обтяження за договором, який передбачає передачу належного обтяжувачу на праві власності рухомого майна у володіння боржника, надає обтяжувачу право в разі порушення боржником обов'язків згідно з цим договором витребувати відповідне рухоме майно з володіння боржника. Обтяжувач також має право витребувати майно з володіння боржника за договором, який передбачає зобов'язання боржника передати право власності на рухоме майно обтяжувачу за умови настання певної події в майбутньому.

У разі якщо згідно з договором купівлі-продажу рухомого майна з правом або зобов'язанням зворотного викупу або договором купівлі-продажу рухомого майна під умовою, предмет обтяження знаходиться у володінні обтяжувача, у разі порушення боржником обов'язків за цими договорами, обтяжувач має право відмовити боржнику в передачі права власності на предмет обтяження.

Реалізація прав обтяжувача згідно з частинами першою-другою цієї статті відбувається з дотриманням вимог, встановлених статтями 27, 28 цього Закону.

У разі якщо боржник відступив своє право вимоги і таке відступлення було зареєстроване, то правочин, спрямований на наступне відступлення такого права цим боржником, є недійсним.

Розділ VI. ПУБЛІЧНІ ОБТЯЖЕННЯ

Стаття 37. Види публічних обтяжень

До публічних обтяжень належать:

1) податкова застава;

2) накладення арешту на рухоме майно на підставі рішення суду для забезпечення цивільного позову або при порушенні провадження у справі про банкрутство громадянина-підприємця;

3) звернення стягнення на рухоме майно відповідно до рішення суду, винесеного за позовом, який стосується виконання незабезпечених зобов'язань боржника;

4) застава рухомого майна згідно із статтею 154^{1} Кримінально-процесуального кодексу України;

5) накладення арешту на рухоме майно на підставі рішень уповноважених органів у випадках, встановлених законом;

6) інші обтяження рухомого майна, які кваліфікуються публічними.

Порядок встановлення і зміст окремих видів публічних обтяжень визначаються законом. Публічне обтяження набирає чинності з моменту його реєстрації в Державному реєстрі.

Стаття 38. Права за публічним обтяженням

При публічному обтяженні обтяжувачем є уповноважений орган. Права і обов'язки суб'єктів публічного обтяження встановлюються законом.

Якщо інше не встановлено законом та не суперечить змісту публічного обтяження, обтяжувач за публічним обтяженням або інша особа, на користь якої встановлено публічне обтяження, також має права, передбачені статтею 23 цього Закону для обтяжувача за забезпечувальним обтяженням.

Якщо рухоме майно, яке є предметом публічного обтяження, є також предметом інших обтяжень, задоволення прав обтяжувача за публічним обтяженням або особи, на користь якої встановлено публічне обтяження, здійснюється в черговості згідно з пріоритетом публічного обтяження.

Якщо предметом публічного обтяження є два або більше об'єктів, обтяжувач отримує задоволення своїх вимог за рахунок такої їх кількості, яка достатня для повного задоволення відповідної вимоги. У цьому разі обтяжувач самостійно визначає рухоме майно, на яке звертається стягнення.

Стаття 39. Реєстрація та пріоритет публічного обтяження

Публічне обтяження підлягає реєстрації в порядку, встановленому цим Законом, протягом п'яти днів із дня винесення відповідного рішення, на підставі якого воно виникає. Обов'язок щодо здійснення реєстрації покладається на уповноважений орган або на особу, зазначену в рішенні уповноваженого органу.

Пріоритет публічного обтяження встановлюється з моменту його реєстрації. Зареєстровані публічні обтяження не мають пріоритету над обтяженнями того ж рухомого майна, які були зареєстровані раніше моменту реєстрації публічного обтяження, а також обтяженнями, які мають вищий пріоритет згідно з правилами, встановленими розділом III цього Закону.

Стаття 40. Звернення стягнення на предмет публічного обтяження

Звернення стягнення на предмет публічного обтяження здійснюється в порядку, встановленому законом.

Якщо щодо предмета публічного обтяження зареєстроване інше обтяження з вищим пріоритетом, при зверненні стягнення на предмет публічного обтяження обтяжувач або особа, на користь якої встановлено публічне обтяження, зобов'язані надіслати обтяжувачу з вищим пріоритетом письмове повідомлення про звернення стягнення за публічним обтяженням у порядку, встановленому статтею 27 цього Закону. У цьому разі обтяжувач з вищим пріоритетом має переважне право на звернення стягнення на відповідне рухоме майно згідно з положеннями розділу IV цього Закону.

Стаття 41. Припинення публічного обтяження

Публічне обтяження припиняється на підставі рішення уповноваженого органу з дня набрання ним законної сили. Публічне обтяження також припиняється внаслідок реалізації прав, що випливають із змісту публічного обтяження.

Відомості про припинення публічного обтяження підлягають реєстрації протягом п'яти днів із дня його припинення. Обов'язок щодо здійснення реєстрації відомостей про припинення публічного обтяження покладається на уповноважений орган або на уповноважену ним особу.

Уповноважений орган несе відповідальність у встановленому законом порядку за порушення обов'язку щодо реєстрації відомостей про припинення публічного обтяження.

Розділ VII. ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР ОБТЯЖЕНЬ РУХОМОГО МАЙНА

Стаття 42. Держатель Державного реєстру

Держателем Державного реєстру є уповноважений центральний орган виконавчої влади. Порядок ведення Державного реєстру визначає Кабінет Міністрів України.

До Державного реєстру вносяться відомості про виникнення, зміну, припинення обтяжень, а також про звернення стягнення на предмет обтяження. Відомості, внесені до Державного реєстру, є відкритими для всіх юридичних та фізичних осіб.

Держатель Державного реєстру виконує такі функції:

1) організує ведення Державного реєстру;

2) приймає заяви і вносить записи до Державного реєстру про виникнення, зміну, припинення обтяжень рухомого майна, а також про звернення стягнення на предмет обтяження;

3) забезпечує вільний доступ будь-яких осіб до внесених до Державного реєстру відомостей про обтяження цілодобово протягом семи днів на тиждень;

4) надає витяги з Державного реєстру про наявність чи відсутність обтяжень рухомого майна;

5) стягує плату за внесення записів до Державного реєстру та надання витягів з нього.

Держатель Державного реєстру може у встановленому порядку делегувати повноваження реєстраторів Державного реєстру, які надаватимуть послуги щодо внесення записів до Державного реєстру про виникнення, зміну, припинення обтяжень, звернення стягнення на предмет обтяження та надання витягів з Державного реєстру іншим юридичним особам державної форми власності.

Держатель та реєстратор Державного реєстру, їх посадові особи несуть відповідальність згідно із законом за порушення порядку ведення Державного реєстру, а також за внесення чи надання недостовірних відомостей.

Стаття 43. Підстави для внесення записів до Державного реєстру

Реєстрація обтяжень здійснюється на підставі заяви обтяжувача, в якій зазначаються:

1) відомості про обтяжувача та боржника:

для юридичних осіб — резидентів — найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України;

для юридичних осіб — нерезидентів — найменування, місцезнаходження та державу, де зареєстровано особу;

для фізичних осіб — громадян України — прізвище, ім'я, по батькові, адресу постійного місця проживання та індивідуальний ідентифікаційний номер у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів;

для фізичних осіб — іноземців або осіб без громадянства — прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), адресу постійного місця проживання за межами України;

2) посилання на підставу виникнення обтяження та його зміст. Для забезпечувальних обтяжень також зазначаються розмір та строк виконання вимоги обтяжувача. Для обтяження, яке виникає на підставі рішення суду про стягнення грошових коштів, та обтяження, відповідно до якого накладається арешт на рухоме майно для забезпечення цивільного позову, зазначається розмір вимоги обтяжувача;

3) опис рухомого майна, що є предметом обтяження, достатній для його ідентифікації;

4) відомості про заборону чи обмеження права боржника відчужувати предмет обтяження.

Держатель або реєстратор Державного реєстру вносить запис до Державного реєстру про відомості, що містяться в заяві обтяжувача. Запису присвоюється реєстраційний номер.

Обтяжувач у будь-який час може зареєструвати зміну відомостей про обтяження шляхом подання держателю або реєстратору Державного реєстру заяви, в якій зазначаються реєстраційний номер запису, найменування боржника, ідентифікаційний код боржника в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України або індивідуальний ідентифікаційний номер боржника в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів і реквізити запису, що підлягають заміні. На підставі цієї заяви держатель або реєстратор Державного реєстру вносить відповідні зміни до попереднього запису про обтяження.

Відомості про звернення стягнення на предмет обтяження згідно зі статтею 24 цього Закону реєструються держателем або реєстратором Державного реєстру на підставі заяви обтяжувача, в якій зазначаються реєстраційний номер запису, найменування боржника, ідентифікаційний код боржника в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України або індивідуальний ідентифікаційний номер боржника в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів та посилання на звернення стягнення на предмет обтяження.

Відомості про припинення обтяження реєструються держателем або реєстратором Державного реєстру на підставі рішення суду або заяви обтяжувача, в якій зазначаються реєстраційний номер запису, найменування боржника, ідентифікаційний код боржника в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України чи індивідуальний ідентифікаційний номер боржника в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів та інформація про припинення обтяження. Записи щодо обтяжень, які втратили свою чинність, підлягають вилученню з Державного реєстру через шість місяців після реєстрації відомостей про припинення обтяження.

Заяви про виникнення, зміну, припинення обтяжень та про звернення стягнення на предмет обтяження підписуються обтяжувачем. Якщо обтяжувачем є юридична особа, підпис її уповноваженої особи скріплюється печаткою. Якщо заява подається в електронній формі, вона повинна містити електронний підпис обтяжувача.

Держателю та реєстраторам Державного реєстру забороняється вимагати від обтяжувача подання додаткових документів чи інформації, а також перевіряти достовірність і обґрунтованість відомостей, що містяться в заяві. Обтяжувач несе відповідальність згідно із законом за достовірність відомостей, що містяться в заяві.

Стаття 44. Порядок внесення записів до Державного реєстру

Записи до Державного реєстру вносяться держателем або реєстраторами Державного реєстру протягом робочого дня, в який подано заяву обтяжувача. Моментом реєстрації обтяження є день, година та хвилина внесення відповідного запису до Державного реєстру, а моментом припинення реєстрації обтяження є день, година та хвилина реєстрації в Державному реєстрі відомостей про припинення обтяження.

Записи зберігаються в Державному реєстрі протягом п'яти років з моменту їх внесення. Обтяжувач має право в будь-який час подати заяву про припинення обтяження і подальше виключення запису або про продовження строку дії реєстрації на не більш як п'ятирічний строк.

Після припинення обтяження обтяжувач самостійно або на письмову вимогу боржника чи особи, права якої порушено внаслідок наявності запису про обтяження, протягом п'яти днів зобов'язаний подати держателю або реєстратору Державного реєстру заяву про припинення обтяження і подальше вилучення відповідного запису з Державного реєстру. У разі невиконання цього обов'язку обтяжувач несе відповідальність за відшкодування завданих збитків.

Стаття 45. Надання витягів з Державного реєстру

Держатель або реєстратор Державного реєстру зобов'язані на запит будь-якої фізичної або юридичної особи надати завірений держателем або реєстратором Державного реєстру витяг з Державного реєстру. Пошук у Державному реєстрі може здійснюватися за реєстраційним номером запису та/або за найменуванням боржника, ідентифікаційним кодом боржника в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, за індивідуальним ідентифікаційним номером боржника в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів.

Витяг з Державного реєстру свідчить про внесення записів про обтяження до Державного реєстру або про їх відсутність. У разі наявності обтяження у витягу вказуються всі наявні записи та відомості, що містяться в них.

Витяг надається у строк не пізніше трьох робочих днів із дня отримання держателем або реєстратором Державного реєстру відповідного запиту. Відмова в наданні витягу з Державного реєстру допускається лише в разі невнесення заявником плати за надання витягу.

Стаття 46. Плата за послуги Державного реєстру

За внесення до Державного реєстру запису про виникнення чи зміну обтяження, а також за надання витягів з Державного реєстру справляється плата у розмірі і порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України. Плата не справляється в разі якщо відповідний запис вноситься до Державного реєстру за заявою уповноваженого органу, а також у разі надання витягів на його запит.

Реєстрація відомостей про припинення обтяження та забезпечення доступу до даних Державного реєстру здійснюється безоплатно.

Розділ VIII. ОБТЯЖЕННЯ В МІЖНАРОДНОМУ ОБОРОТІ

Стаття 47. Право, що застосовується до обтяжень у міжнародному обороті

Обтяження, що виникли в міжнародному обороті, набирають чинності згідно з правом держави, на території якої знаходилося рухоме майно, яке є предметом обтяження, на момент встановлення обтяження.

Вимоги до реєстрації обтяження та правові наслідки реєстрації встановлюються правом держави, на території якої знаходиться рухоме майно, яке є предметом обтяження.

Порядок звернення стягнення на предмет обтяження встановлюється правом держави, на території якої знаходиться рухоме майно, яке є предметом обтяження.

Стаття 48. Реєстрація обтяжень у міжнародному обороті

Якщо право держави, на території якої знаходилося рухоме майно на момент виникнення обтяження, не встановлює вимог до реєстрації обтяження, таке обтяження вважається зареєстрованим в Україні з моменту його виникнення за умови реєстрації цього обтяження відповідно до цього Закону протягом 30 днів з моменту ввезення відповідного рухомого майна на територію України.

Обтяження, зареєстроване згідно з правом держави, на території якої знаходилося рухоме майно на момент виникнення обтяження, також вважається зареєстрованим в Україні з моменту його реєстрації за кордоном за таких умов:

1) обтяження було зареєстроване в Державному реєстрі протягом 30 днів з моменту ввезення відповідного рухомого майна на територію України;

2) на момент реєстрації обтяження в Державному реєстрі відповідна реєстрація обтяження за кордоном не була припинена.

До моменту реєстрації відповідного обтяження в Державному реєстрі правові наслідки такого обтяження не поширюються на покупця відповідного рухомого майна, яке було придбане при здійсненні продавцем господарської діяльності, предметом якої є систематичні операції з купівлі-продажу або інші способи відчуження цього виду рухомого майна.

Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2004 року.

2. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. До відносин щодо обтяжень рухомого майна, які виникли до набрання чинності цим Законом, застосовується законодавство, чинне на момент встановлення цих обтяжень. Цей Закон застосовується до реалізації прав за обтяженнями, які виникли до набрання чинності цим Законом. Якщо звернення стягнення на предмет обтяження розпочалося до набрання чинності цим Законом, воно продовжується відповідно до законодавства, що діяло на момент початку процедури звернення стягнення.

4. Незареєстровані обтяження рухомого майна, які були встановлені до набрання чинності цим Законом, можуть бути зареєстровані відповідно до цього Закону протягом 90 днів із дня початку діяльності Державного реєстру. У разі дотримання цієї умови відповідне обтяження набуває пріоритет із дня його виникнення, а також набирає чинності у відносинах з третіми особами згідно з цим Законом.

5. Якщо обтяження рухомого майна було зареєстроване до набрання чинності цим Законом у Державному реєстрі застав рухомого майна, відповідний запис підлягає перенесенню в Державний реєстр обтяжень рухомого майна. Таке обтяження має пріоритет з моменту його реєстрації в Державному реєстрі застав рухомого майна.

Ведення Державного реєстру застав рухомого майна, створеного відповідно до Закону України «Про заставу», припиняється після початку діяльності Державного реєстру відповідно до цього Закону.

6. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк із дня набрання чинності цим Законом:

затвердити порядок ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна;

забезпечити функціонування Державного реєстру обтяжень рухомого майна;

установити розмір плати за внесення записів до Державного реєстру обтяжень рухомого майна та за надання витягів з нього;

подати до Верховної Ради України законопроекти щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56; 1997 р., № 25, ст. 171; 2001 р., № 36, ст. 188; 2003 р., № 30, ст. 246, № 35, ст. 271):

а) статтю 16 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Справи в спорах, у яких відповідачем є нерезидент України, що не має представництва на території України, розглядаються за місцезнаходженням позивача»;

б) пункт 2 частини другої статті 54 викласти в такій редакції:

«2) найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові за його наявності для фізичних осіб) сторін, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання (для фізичних осіб), ідентифікаційні коди суб'єкта господарської діяльності за їх наявності (для юридичних осіб) або індивідуальні ідентифікаційні номери за їх наявності (для фізичних осіб-платників податків)»;

в) у частині першій статті 79 слова «органом, що вирішує господарські спори, або відповідного питання компетентними органами» замінити словами «що розглядається іншим судом»;

г) абзац четвертий частини другої статті 84 виключити;

ґ) розділ XII^{2} доповнити статтею 111^{22} такого змісту:

«Стаття 111^{22}. Касаційні скарги на ухвали Вищого господарського суду України

Ухвали Вищого господарського суду України про повернення касаційної скарги можуть бути оскаржені в касаційному порядку до Верховного Суду України»;

д) у статті 124:

у частині першій слова «якщо місцезнаходження відповідача на території України» виключити;

частину другу доповнити словами «а якщо відповідач не має представництва на території України, територіальна підсудність визначається за місцезнаходженням позивача»;

2) у Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 40—44, ст. 356):

а) у статті 330 слова і цифри «статті 390 цього Кодексу» замінити словами і цифрами «статті 388 цього Кодексу»;

б) у статті 577:

у частині третій слова «до Державного реєстру застав рухомого майна» замінити словами «до Державного реєстру обтяжень рухомого майна»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Моментом реєстрації застави є дата та час внесення відповідного запису до Державного реєстру обтяжень рухомого майна»;

в) друге речення частини четвертої статті 588 виключити;

3) у Законі України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 47, ст. 642; 1994 р., № 27, ст. 223; 1998 р., № 2, ст. 3, № 42, ст. 259; 2000 р., № 50, ст. 436; 2001 р., № 10, ст. 44; 2003 р., № 30, ст. 247):

а) частину першу статті 3 викласти в такій редакції:

«Заставою може бути забезпечена будь-яка дійсна існуюча або майбутня вимога, що не суперечить законодавству України, зокрема така, що випливає з договору позики, кредиту, купівлі-продажу, оренди, перевезення вантажу тощо»;

б) статтю 4 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Предметом застави підприємств державної форми власності, приватизація яких заборонена законодавчими актами, та їх структурних підрозділів, що знаходяться в процесі корпоратизації, можуть бути їх товари в обороті або в переробці»;

в) статтю 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Страхування предмета застави

Якщо предмет застави не підлягає обов'язковому страхуванню, він може бути застрахований за згодою сторін на погоджену суму.

У разі настання страхового випадку предметом застави стає право вимоги до страховика»;

г) частину першу статті 12 викласти в такій редакції:

«У договорі застави визначаються суть, розмір та строк виконання зобов'язання, забезпеченого заставою, опис предмета застави, а також інші умови, відносно яких за заявою однієї із сторін повинна бути досягнута угода»;

ґ) у частині другій статті 13 слова «транспортні засоби», «транспортних засобів та» і «засобів та» виключити;

д) текст статті 15 викласти в такій редакції:

«Застава рухомого майна може бути зареєстрована відповідно до закону.

Обов'язки державних податкових органів з реєстрації поширюються на виникнення та зміну прав податкової застави з урахуванням вимог податкового законодавства»;

е) статтю 15^{1} виключити;

є) частину другу статті 16 викласти в такій редакції:

«Реєстрація застави не пов'язується з моментом виникнення права застави та не впливає на чинність договору застави»;

ж) у частині другій статті 17 слова «за умови переходу до нового заставодавця основного боргу, забезпеченого заставою» виключити;

з) у статті 18:

у частині п'ятій:

друге речення викласти в такій редакції: «Переважне право заставодержателів одного і того ж майна, що зареєстровані в один і той же день, визначається моментом реєстрації застави»;

у третьому реченні слово «дати» замінити словом «моменту»;

и) у статті 21:

частину другу викласти в такій редакції:

«Якщо перший аукціон (публічні торги) оголошено таким, що не відбувся, проводиться наступний аукціон. Початковою ціною другого і наступних аукціонів вважається ціна, зменшена на 30 відсотків по відношенню до початкової ціни попереднього аукціону»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Якщо другий і наступні аукціони (публічні торги) оголошені такими, що не відбулися, заставодержатель має право залишити заставлене майно за собою за початковою ціною, яка була запропонована на останньому аукціоні (публічних торгах). У разі якщо заставодержатель відмовився залишити заставлене майно за собою, це майно реалізується у встановленому порядку, якщо інше не передбачено договором»;

і) у статті 28:

в абзаці першому слова «Право застави» замінити словом «Застава»;

доповнити абзацом такого змісту:

«в інших випадках припинення зобов'язань, установлених законом»;

ї) статтю 41 викласти в такій редакції:

«Стаття 41. Умови договору застави товарів у обороті або в переробці

Договір застави товарів у обороті або в переробці повинен індивідуалізувати предмет застави шляхом зазначення знаходження товарів у володінні заставодавця чи їх розташування в певному цеху, складі, іншому приміщенні або іншим способом, достатнім для ідентифікації сукупності рухомих речей як предмета застави»;

й) абзаци четвертий та п'ятий частини першої статті 62 виключити;

4) частину першу статті 55 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383) викласти у такій редакції:

«Угоди про відчуження та заставу майна, що підлягає реєстрації, посвідчуються за умови подання документів, що підтверджують право власності на майно, що відчужується або заставляється. У разі застави майбутнього майна або створення забезпечувального обтяження в майбутньому майні нотаріусу надаються документи, що підтверджують наявність прав на набуття такого майна у власність у майбутньому»;

5) у Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2001 р., № 44, ст. 226; 2002 р., № 14, ст. 96, № 30, ст. 202; 2003 р., № 5, ст. 46; із змінами, внесеними Законом України від 10 липня 2003 року № 1095-IV):

а) у статті 3:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Документи, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою»;

пункт 5 виключити;

доповнити пунктом 18 такого змісту:

«18) визнана у встановленому порядку претензія»;

б) пункт 3 частини першої статті 19 викласти в такій редакції:

«3) найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові за його наявності для фізичних осіб) стягувача і боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання (для фізичних осіб), ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності стягувача та боржника за його наявності (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер стягувача та боржника за його наявності (для фізичних осіб-платників податків), а також інші відомості, якщо вони відомі суду чи іншому органу, що видав виконавчий документ, які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню, такі як дата і місце народження боржника та його місце роботи (для фізичних осіб), місцезнаходження майна боржника тощо»;

в) у частині першій статті 34:

пункт 8 після слів «у справі про банкрутство боржника» доповнити словами «якщо відповідно до закону на вимогу стягувача поширюється дія мораторію, введеного господарським судом»;

доповнити пунктом 14 такого змісту:

«14) наявності коштів боржника на депозитних, вкладних та інших подібних рахунках боржника, з яких боржник не вправі вимагати видачі чи списання коштів до спливу певного строку, в разі відсутності іншого майна боржника, на яке може бути звернено стягнення»;

г) в абзаці третьому частини другої статті 36 слова і цифри «пунктами 3, 9, 12 і 13 статті 34» замінити цифрами і словами «пунктами 3, 9, 12, 13 і 14 статті 34»;

ґ) пункт 5 частини першої статті 40 доповнити словами «а також виконавчих документів, за якими мають бути стягнені грошові кошти чи інше майно, та інших виконавчих документів, які можуть бути виконані без безпосередньої участі боржника»;

д) у статті 43:

у частині першій слова «після чого сплачується виконавчий збір, накладений на боржника у процесі виконання рішення» замінити словами «не покриті авансовим внеском сторін та інших осіб, у третю чергу задовольняються вимоги стягувача та стягується виконавчий збір. Виконавчий збір стягується пропорційно фактично задоволеним вимогам стягувача»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Розподіл грошових сум у черговості, вказаній у частині першій цієї статті, здійснюється в міру їх стягнення»;

доповнити частинами третьою та четвертою такого змісту:

«Сума, що залишилася після повного виконання рішення, використовується на сплату штрафів, накладених на боржника під час виконавчого провадження.

Сума, що залишилася після сплати штрафів, повертається боржникові»;

е) частину першу статті 46 викласти в такій редакції:

«У разі невиконання рішення у строк, установлений для добровільного його виконання, з боржника постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного відділу державної виконавчої служби, стягується виконавчий збір у розмірі 10 відсотків від фактично стягненої суми або вартості майна боржника, яке передане стягувачу за виконавчим документом, а в разі невиконання рішення немайнового характеру в строк, встановлений для добровільного його виконання, з боржника після повного виконання рішення в тому ж порядку стягується виконавчий збір у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з боржника — громадянина і в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — з боржника — юридичної особи»;

є) статтю 50 після частини п'ятої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Якщо у виконавчому документі про стягнення грошових коштів не вказано певного номера рахунка, з якого мають бути стягнені грошові кошти, то в разі відсутності в боржника коштів та цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, державний виконавець зобов'язаний винести постанову про звернення стягнення на майно боржника, яку не пізніше трьох днів надсилає сторонам.

Якщо у виконавчому документі про стягнення грошових коштів указаний певний номер рахунка, з якого мають бути стягнені грошові кошти, то в разі відсутності коштів на цьому рахунку державний виконавець звертається до органу, який видав виконавчий документ, з клопотанням про заміну способу та порядку виконання рішення шляхом звернення стягнення на майно боржника або встановлення іншого способу та порядку виконання рішення».

У зв'язку з цим частину шосту вважати частиною восьмою;

ж) частину шосту статті 64 доповнити словами «крім виконання провадження по зверненню стягнення на заставлене майно»;

з) у статті 76:

у другому реченні частини другої слова «з боржника стягується двократний розмір витрат на проведення виконавчих дій» замінити словами «на боржника державним виконавцем накладається штраф у сумі двократного розміру витрат на проведення виконавчих дій у порядку, встановленому частиною другою статті 87 цього Закону»;

частину третю після слів «без участі боржника неможливо» доповнити словами «державний виконавець застосовує до боржника штрафні санкції та інші заходи, передбачені статтею 87 цього Закону, після чого»;

6) у Законі України «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 10, ст. 44; 2002 р., № 17, ст. 117; 2003 р., № 24, ст. 154, № 30, ст. 247):

а) пункт 1.17 статті 1 викласти в такій редакції:

«1.17) податкова застава — спосіб забезпечення податкового зобов'язання платника податків, не погашеного у строк. Податкова застава виникає в силу закону. У силу податкової застави орган стягнення має право в разі невиконання забезпеченого податковою заставою податкового зобов'язання одержати задоволення з вартості заставленого майна переважно перед іншими кредиторами у порядку, встановленому законом. Пріоритет заставодержателя на задоволення вимог із заставленого майна встановлюється відповідно до закону»;

б) пункт 8.4 статті 8 викласти у такій редакції:

«8.4. Податковий пріоритет

Пріоритет податкової застави по відношенню до пріоритетів інших обтяжень (включаючи інші застави) встановлюється відповідно до закону»;

в) абзац третій підпункту «а» підпункту 9.3.1 пункту 9.3 статті 9 викласти в такій редакції:

«сплати боргу за виконавчими документами або за задоволеними претензіями в порядку досудового врегулювання спорів, якщо такі виконавчі документи або претензії набули юридичної сили до моменту державної реєстрації податкової застави»;

7) в абзаці восьмому частини другої статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251; 2003 р., № 38, ст. 313; із змінами, внесеними Законом України від 19 червня 2003 року № 980-IV) слова «та визначення розміру державного мита» виключити;

8) підпункт «в» пункту 3 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 1999 р., № 25, ст. 211, № 44, ст. 386; 2000 р., № 29, ст. 229, № 38, ст. 317; із змінами, внесеними Законом України від 19 червня 2003 року № 980-IV) після слів «предмета застави» доповнити словами «але не більше ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 листопада 2003 року.
№ 1255-IV.

Закон України

Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Шостки Сумської області

Цей Закон визначає спеціальний режим інвестиційної діяльності у пріоритетних видах економічної діяльності на території міста Шостки Сумської області.

Стаття 1. Запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності

На території міста Шостки Сумської області запроваджується до 1 січня 2030 року спеціальний режим інвестиційної діяльності щодо реалізації інвестиційних проектів у пріоритетних видах економічної діяльності, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України (далі — спеціальний режим інвестиційної діяльності).

Стаття 2. Мета запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності

Спеціальний режим інвестиційної діяльності запроваджується з метою залучення інвестицій у розвиток пріоритетних видів економічної діяльності на території міста Шостки.

Стаття 3. Особливості дії законодавства України на час запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності

Законодавство України на час запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності діє з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Органи місцевого самоврядування, органи виконавчої влади та суди, які здійснюють свої функції на території міста Шостки, керуються законодавством України з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Держава гарантує стабільність встановленого цим Законом спеціального режиму інвестиційної діяльності на весь строк, визначений статтею 1 цього Закону.

Якщо внаслідок зміни законодавства України протягом періоду запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності змінюються податкові або митні пільги, передбачені статтею 6 цього Закону, на вимогу суб'єкта підприємницької діяльності, який реалізує інвестиційні проекти у пріоритетних видах економічної діяльності, застосовуються умови, що діяли на момент укладення договору (контракту) з виконавчим комітетом Шосткинської міської ради.

Стаття 4. Повноваження виконавчого комітету Шосткинської міської ради щодо запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності

У зв'язку із запровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності до повноважень виконавчого комітету Шосткинської міської ради, крім передбачених законодавством України, належить також:

розгляд і схвалення інвестиційних проектів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

укладення та реєстрація договорів (контрактів) із суб'єктами підприємницької діяльності, які реалізують інвестиційні проекти у пріоритетних видах економічної діяльності;

надання Міністерству економіки та з питань європейської інтеграції України та Міністерству фінансів України інформації про наслідки запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності.

Стаття 5. Умови провадження підприємницької діяльності на території міста Шостки Сумської області

1. На території міста Шостки можуть провадитися всі види підприємницької діяльності, за винятком заборонених законами України.

2. Спеціальний режим підприємницької діяльності, встановлений на території міста Шостки, поширюється на суб'єктів підприємницької діяльності виключно під час реалізації ними на цій території інвестиційних проектів, затверджених у встановленому цим Законом порядку.

3. Затвердження виконавчим комітетом Шосткинської міської ради інвестиційного проекту та видача свідоцтва про його затвердження є підставою для укладення виконавчим комітетом Шосткинської міської ради договору (контракту) з суб'єктом підприємницької діяльності щодо умов реалізації інвестиційного проекту, укладення договорів оренди землі, приміщень тощо. Порядок укладення договору (контракту) визначається виконавчим комітетом Шосткинської міської ради.

4. У разі невиконання або неналежного виконання суб'єктом підприємницької діяльності умов договору (контракту), укладеного з виконавчим комітетом Шосткинської міської ради, такий суб'єкт підприємницької діяльності несе відповідальність, передбачену законом та відповідним договором (контрактом).

5. У разі порушення суб'єктом підприємницької діяльності законодавства України, установчих документів, договору (контракту) з виконавчим комітетом Шосткинської міської ради щодо умов реалізації затвердженого в установленому цим Законом порядку інвестиційного проекту виконавчий комітет Шосткинської міської ради може скасувати рішення про затвердження інвестиційного проекту та розірвати в установленому законом порядку договір (контракт), укладений з суб'єктом підприємницької діяльності.

6. Рішення виконавчого комітету Шосткинської міської ради про скасування рішення про затвердження інвестиційного проекту, а також рішення про розірвання договору (контракту), укладеного з суб'єктом підприємницької діяльності, можуть бути оскаржені в суді.

Стаття 6. Спеціальний режим інвестиційної діяльності

Спеціальний режим інвестиційної діяльності передбачає встановлення відповідно до цього Закону податкових і митних пільг для суб'єктів підприємницької діяльності, які зареєстровані на території міста Шостки і за укладеним з виконавчим комітетом Шосткинської міської ради договором (контрактом) реалізують на території міста Шостки у пріоритетних видах економічної діяльності інвестиційні проекти кошторисною вартістю, еквівалентною не менше ніж:

200 тис. доларів США — у харчовій промисловості та промисловості з переробки сільськогосподарської продукції, виробництві деревини та виробів з деревини, у сфері охорони здоров'я;

500 тис. доларів США — у будівництві, оброблені відходів, виробництві електроенергії тепловими електростанціями, виробництві та розподілі тепла;

1 млн. доларів США — у виробництві машин та устаткування, порошковій металургії та хімічному виробництві.

Спеціальний режим інвестиційної діяльності передбачає:

а) звільнення на період до здачі об'єкта інвестування в експлуатацію, але не більше ніж на п'ять років, від обкладення ввізним митом устаткування, обладнання та комплектуючих виробів до них (крім підакцизних товарів) і податком на додану вартість — устаткування, обладнання та комплектуючих виробів до них (крім підакцизних товарів) під час їх ввезення в Україну з метою використання виключно для реалізації інвестиційних проектів.

У разі нецільового використання зазначених устаткування, обладнання та комплектуючих виробів до них (крім підакцизних товарів) платник податку зобов'язаний збільшити податкове зобов'язання за наслідками податкового періоду, в якому відбулося таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала б бути сплачена при ввезенні (пересиланні) на митну територію України таких товарів, а також сплатити пеню, нараховану на таку суму податку, виходячи з 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день збільшення податкового зобов'язання, за період від дати ввезення таких товарів на митну територію України до дати збільшення податкового зобов'язання, а також сплатити ввізне мито згідно з чинним законодавством.

Усі суб'єкти підприємницької діяльності, що реалізують інвестиційні проекти, щомісяця складають і подають звіт про цільове використання ними ввезених устаткування, обладнання та комплектуючих виробів до них відповідно до порядку, встановленого Державною податковою адміністрацією України та Державною митною службою України;

б) перелік та обсяги ввезення на митну територію України зазначених устаткування (обладнання) та комплектуючих до них є невід'ємною частиною інвестиційного проекту.

Під терміном «устаткування (обладнання)» слід розуміти машини (крім транспортних засобів), механізми, прилади, пристрої, призначені для використання у технологічному процесі, що здійснюється під час реалізації інвестиційного проекту.

Під терміном «комплектуючі до устаткування (обладнання)» слід розуміти частини, виготовлені згідно з самостійним комплектом документів і призначені для застосування у складі цього устаткування (обладнання);

в) звільнення на три роки від оподаткування прибутку, одержаного новоствореними підприємствами від реалізації інвестиційних проектів та діючими підприємствами, на яких проведено реструктуризацію, реконструкцію, перепрофілювання, в частині, одержаній від освоєння інвестицій, на підставі документів окремого (бухгалтерського, податкового) обліку.

Порядок обчислення прибутку, одержаного від реалізації інвестиційного проекту на діючих підприємствах, установлюється Державною податковою адміністрацією України.

Прибуток підприємств, зазначених в абзаці першому цього пункту, одержаний від реалізації інвестиційних проектів у період з четвертого по шостий рік, оподатковується за ставкою в розмірі 50 відсотків діючої ставки оподаткування.

Зазначена пільга застосовується з моменту одержання першого прибутку;

г) невключення до валового доходу підприємства з метою оподаткування суми інвестицій, одержаної від реалізації інвестиційного проекту у вигляді коштів, матеріальних цінностей та нематеріальних активів, вартість яких у конвертованій валюті підтверджено згідно з законами (процедурами) держави інвестора або міжнародними торговельними звичаями, а також експертною оцінкою в Україні, включаючи легалізовані на території України авторські права, права на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, знаки для товарів і послуг, ноу-хау тощо.

У разі коли протягом звітного (податкового) періоду зазначені інвестиції були частково або повністю відчужені, суб'єкт підприємницької діяльності, який одержав інвестицію, зобов'язаний сплатити податок з прибутку, одержаного в такому звітному (податковому) періоді;

г) несправляння плати за землю у період освоєння земельної ділянки (планування території, облаштування інфраструктури тощо), визначений інвестиційним проектом, але не більше п'яти років.

Пільги, передбачені цією статтею, застосовуються з моменту укладення суб'єктом підприємницької діяльності договору (контракту) з виконавчим комітетом Шосткинської міської ради.

Пільги, передбачені цією статтею, щодо сплати податку на прибуток не поширюються на частину прибутку, одержаного суб'єктом підприємницької діяльності від освоєння інвестицій, що були здійснені за рахунок коштів бюджетів усіх рівнів, у тому числі за рахунок коштів спеціалізованих державних небанківських інноваційних фінансово-кредитних установ.

Стаття 7. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

у двомісячний строк подати пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень видання нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

3. У зв'язку з набранням чинності цим Законом припиняється відповідно до пункту 4 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України дія Указу Президента України від 27 червня 1999 року № 726/99 «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на території міста Шостки Сумської області».

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 листопада 2003 року.
№ 1251-IV.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення зміни до статті 23 Закону України «Про захист прав споживачів»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 23 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 1, ст. 1; 2002 р., № 17, ст. 120) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«У разі невиконання в добровільному порядку суб'єктами господарської діяльності сфери торгівлі, громадського харчування та послуг визначених у статті 5 цього Закону рішень (постанов) спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади України у сфері захисту прав споживачів, його територіальних органів та їх посадових осіб про накладення стягнення примусове виконання таких рішень (постанов) здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ,
18 листопада 2003 року.
№ 1252-IV.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Україною та Боснією і Герцеговиною про заохочення і взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною та Боснією і Герцеговиною про заохочення і взаємний захист інвестицій, підписану 13 березня 2002 року у м. Сараєво, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ, 18 листопада 2003 року.
№ 1285-IV.

Закон України

Про ратифікацію Торговельної угоди між Україною та Боснією і Герцеговиною

Верховна Рада України **постановляє:**

Торговельну угоду між Україною та Боснією і Герцеговиною, підписану 13 березня 2002 року у м. Сараєво, ратифікувати.

**Президент України
Л. КУЧМА.**

м. Київ, 18 листопада 2003 року.
№ 1286-IV.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

**Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.**

Ціна договірна

**Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311001.** **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos